

Zvířátka a zákon

Není to často, ale stane se, že k nám na ošetrovnu přijde člověk se zvířátkem a požaduje jeho utracení. Pes či kočka jsou zdraví a na otázku, proč majitelé takovýto úkon požadují, slyšíme odpovědi typu: „Dcera přijde z porodnice s miminkem, pes už je starý a my na něho nebudeme mít čas.“, nebo: „Děda umřel a my tu kočku nikdo nechceme.“ Takoví lidé se pak velice diví, že euthanasii odmítneme a odkážeme je s jejich „problémem“ na příbuzné, známé, kteří by se zvířete ujali, inzeráty, nebo v nejhrošším případě útulek. Často ještě tvrdí, že mají příliš dobré srdce, než aby dali pejska do útulku a že jim tedy rád vyhoví jiný veterinář a zvíře utratí. Odchází pak velice nespokojení, rozčilení, že jim nebylo vyhověno.

Lidé jsou skutečně různí, na obranu zvířecích práv však již 10 let existuje zákon, a sice Zákon na ochranu zvířat proti týrání číslo 246/ 92, který je obecně závazný pro **každého**. § 5 tohoto zákona říká: Nikdo nesmí bez důvodu usmrtit zvíře, důvodem k usmrcení je (v našem případě) slabost, nevyléčitelná nemoc, těžké poranění, genetická, nebo vrozená vada, celkové vyčerpání nebo stáří zvířete, jsou-li pro další přežívání spojeny s trvalým utrpením. Proto by veterinář utracením takového zvířete porušil zákon, vystavil se nebezpečí trestního stíhání a ztráty licence. Nehledě na to, že svoji práci děláme i proto, že máme zvířata rádi a utracení zdravého jedince by bylo i pro nás psychicky velmi problematické. Občas se na ošetrovně setkáme i se zvířaty postřelenými, většinou se jedná o kočky, které bývají postřeleny vzduchovými zbraněmi. §4 říká: Za týrání se považuje používání podnětů, předmětů, nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobě prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat. Za takové „vystřelení si“ po kočce může následovat správní řízení a pěkně vysoká pokuta i 10 000–15 000 korun.